

Читалищно Д-во

Пощенската такса е платена.

Варна

Година IX

Варна, 17 октомври 1928 год.

Брой 27.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 28.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За училищни настоятелства	100 "
За кооперац., читалища и частни лица .	50 "

Т а к с и:

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За баланси на коопераци и синдикати на страница по 150 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация, при повторение такситъ се удвояватъ.

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА.

Залесяването въ България

Горитъ сж най-ценното национално богатство, най-голѣмата украса на шедро подарената ни съ природни хубости страна.

Тази истина започна да се съзнава едва следъ като се натъкнахме на печалния фактъ, че нашитѣ хубави гори загиватъ, че тѣ най-безбожно се унищожаватъ отъ немилостивата брадва.

Какво бѣше преди 30—40 години, а какво е сега?

Който познава и е виждалъ запазени тѣ разкошни лесове преди, при печалния видъ на днешнитѣ чукари и каменяци ще остане просто поразенъ. Пжпувайки съ желѣзницата край гр. Попово, като погледнете на северъ, простиратъ се на широко множество оголени върхове и чуки. Тази областъ — въ землищата на голѣмитѣ села Опака и Паламарца — преди 30 години се украсяваше съ буйна горска растителностъ, безчетъ високостѣблени дървеса, разнообразна дивечъ — стада отъ глигани и сърни — бродеха изъ непроходимитѣ усои на девственитѣ дѣбрави, а днесъ не е останало нито едно дръвце. защото безконечнитѣ и безсмислени спорове между дветѣ села сж допринесли твърде много за окончателното опустошение на тия хубави гори. Но само тамъ ли? Споредъ сведенията на горската властъ презъ последнитѣ 20 години въ цѣла България сж унищожени повече отъ 600,000 денара гори. Ако това немилостиво опустошение продължи

съ сжшия темпъ, следъ 20 години България ще заприлича на една Африканска пустина

Тази печална действителностъ е подказала на горската властъ, че е дошло крайно време да се взематъ ефикасни мѣрки: не само за строга охрана на оцелелитѣ гори но и да се залесѣтъ наново опустошенитѣ грамадни пространства.

Ако днесъ и Италия по склоноветѣ на оголенитѣ Апенини се правятъ насаждения на двесте милиона дръвчета нима ние не можемъ да направимъ сжщото въ по-малкъ размѣръ?

Съ високо морално задоволство трѣбва да отбележимъ, че Министерството на земледѣлието развива похвална дейностъ въ тази посока; то взима присърдце запазването на сегашнитѣ гори и подновяване на опустошенитѣ. Споредъ приготвения за целта законопроектъ, въ най-краткъ срокъ ще трѣбва да се залесѣтъ всички опожарени и изсѣчени гори. Отъ специално образувания фондъ ще се залесѣтъ всички общински и държавни мѣста, опредѣлени за залесяване.

Споредъ събранитѣ сведения, днесъ въ България има за залесяване най-малко шестъ милиона декара пространство. За да се осигурятъ предстоящитѣ работи по залесяването, предвижда се доброволно изселване на планинското население и заселването му въ полето, като бжде оземлено по установения редъ.

Благородната инициатива на Министерството ще възбуди истинска радостъ въ душата на всѣки българинъ, който милѣе за напредъка на гоското стопанство. Не само общински и окръжни съвети, но всѣки стопанинъ морално е длъженъ да подкрепи това начинание. Тазигодишната продължителна суша даде поучително указание, че въ голѣма степенъ тя се дължи на безжалосното опустошение на горитѣ. Прочее пазете горитѣ и залѣсвайте опустошенитѣ пространства! Тѣ сж най-добрата и естествена украса на нашата хубава земя, тѣ съставляватъ най-драгоценния приносъ къмъ националното стопанство!

„Общ Мисълъ“

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Варненски Окръжно

Окр. Ветер. Лѣкаръ

№ 2500

4 X 1928 год.

гр. Варна

До Г. г. Общинскитѣ
кметове въ Варненска
околия

По поводъ предприятия общъ прегледъ и офталмомалеинизация на еднокопитнитѣ животни въ населенитѣ мѣста на окръга, при който прегледъ се констатира значително число заразенъ добитѣкъ, въ скрита форма, отъ болестъта „Сапъ“, то за да има резултатъ отъ предприетата борба съ болестъта и за да има за напредъ по строгъ контролъ върху предвижващитѣ животни, поканвамъ г. г. общинскитѣ кметове, да разгласятъ на ново между населението:

1) За всѣка станала промѣна на еднокопитни животни да се съобщава въ най-късъ срокъ на съответната общинска власть и ветеринарна, за да впише въ общинския регистръ станалата промѣна, а новороденитѣ животни да се записватъ следъ навършването имъ на 6 месеца;

2) Покупко-продажба, размѣна и пр. на тия животни да става само на пазаря или при общинското управление и тамъ кждето може подъ надзора на ветеринарната власть, като откупчицитѣ на интизапа се задължаватъ да представляватъ тия билети на ветеринарната власть за завѣрка на сжщитѣ;

3) За еднокопитнитѣ животни на гра-

динаритѣ, млѣкаритѣ и други амбулатни търговци, стопанитѣ имъ трѣбва да се снабдятъ отъ съответния ветеринаренъ лѣкаръ съ санитарно-ветеринарна книжка, а докаранитѣ такива отъ други окръзи, непрегледани и които временно или постоянно биха останали въ окръга, непременно се преглеждатъ и офталмомалеинизиратъ;

4) Оборитѣ на ханицата, хотели и мелницитѣ, съгласно чл. 100 отъ закона за С. В. С., трѣбва всѣки месецъ да се почистватъ и дезинфекциратъ отъ притежателитѣ имъ.

На неизпълнителитѣ на горнитѣ нареждания всички длъжностни общин. и ветер. власти да съставятъ актове.

Окр. Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Секр. Счетоводителъ: Г. Друмевъ

Варненски окр. ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ № 19

за хода на акутнитѣ болести по домашнитѣ животни въ Варненски окръгъ, — за време отъ 16 до 30 IX 1928 год.

I НОВОКОНСТАТИРАНИ:

1) Антраксъ по говедата: а) Провадийска околия въ с. Дамналж-Ехатларъ;

2) Бясъ по конетѣ: Провадийска околия въ гр. Провадия;

3) Пироплазмоза по говедата: а) Варненска околия с. Николаевка.

4) Сапъ по конетѣ: а) Варнен. околия с. с. Ермени-къой, Дол. Кумнуджа, Крумово, Ботево, Кочакъ, Семетъ, Бояна и Суджаръ-къой;

б) Провадийска околия: с. с. Горенъ-чифликъ, Сандѣкчий, Петрушанъ, Коте, Лопушна, Сарж-Куванлъкъ, Тестеджий, Джигдаръ-къой, Девня и Кутлу-бей.

II. ВЪРЛУЮЩИ:

1) Антраксъ по говедата: а) Варненска околия въ с. Николаевка; б) Провадийска околия: с. с. Девня, Кутлу-бей и Тестеджий;

2) Бясъ по кучетата: а) Варнен. околия въ гр. Варна и с. Чокекъ; б) Провадийска околия въ с. Реджебъ-махле.

3) Огненица по свинетѣ: а) Варнен. околия: въ с. Николаевка.

4) Сапъ по конетѣ: а) Варненска околия с. с. Кара-хюсеинъ, Чанларъ, Козлуджа, Емирово, Коркутъ, Преселци, Таптъкъ, Боазъ-кесенъ, Дже-

визлий, Климентово, Русларъ, Аджемлеръ, Здравецъ, Сарж-гьолъ, Гюнъ-аласж, Сюнъ-бей, Гюнъ-догду, Николаевка, Гюлекьой, Ени-махле и Доуджа, б) Провадийска околия: въ с. с. Хасърджикъ; Кяпуджи-махле, Караагачъ и Гьокче-дюлюкъ.

5) Червенка по свинетъ: а) Варнен. околия с. с. Суджасъ-къой и Сарж-гьолъ.

III. ПРЕКРАТЕНИ:

1) Антраксъ по говедата и овцетъ: а) Варненска околия, гр. Варна и с. Бяла; б) Провадийска околия: с. с. Чалж-махле и Гор.-чифликъ,

2) Бясъ по кучетата и говедати: а) Варненска околия въ с. Сюнъ-бей и Козлуджа;

3) Сапъ по конетъ: а) Варненска околия въ гр. Варна.

4) Червенка по свинитъ: а) Варнен. околия: с. с. Гюнъ-догду и Чатма.

гр. Варна, 8 X 1928 година.

Окръженъ вет. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Погледъ върху миналото

Монастиръ „Св. Константинъ“.

Продължение отъ брой 26.

Управлението на манастиря било подъ вѣдомството на така наречената „Варненска Гръцка Вѣроизповѣдна община“ и Варненския областенъ Съвѣтъ — „Идаре Меджлиси“. Въ първата сж влизали: Никола Чорбаджи, Хаджи Янаки и Янаки Жековъ, а въ съвета отъ страна на турцитъ единъ бей, отъ страна на българитъ Господинъ Чорбаджи, отъ гърцитъ Николи Чорбаджи. Седалището на съвета било града Варна, канцеларията на който се е помещавала въ кафенето на „Абаджиоглу“. Общината сж нѣкакъвъ си игуменъ управлявала манастиря.

Съвета упражнявалъ контролъ върху приходитъ и разходитъ на манастиря, безъ негово разрешение никому не сж се отпущали заеми Той отпущалъ заеми на нуждающитъ се безъ разлика на народностъ (гърци и българи) въ време на гладъ, моръ по добитъка и при народни бедствия, безсрочни — безлихвени заеми. Общината е подържала чисто български училища въ селата Хадърча, Чатма, Гюнодогду, Кююджукъ и др. Сжщата отпущала заеми за изграждане църкви въ селата Хадърча и Кююджукъ. За получаване заемъ за довършване църквата въ с. Кююджукъ чорбаджитъ отъ сжщото: Дѣдо Бърню, дѣдо Тодорчо и дѣдо Мирчо сж идвали въ Варна да

молятъ областния съветъ да имъ отпусне 3000 гроша — съвета като изслушалъ молбата на сжщитъ чорбаджии че сумата се иска за доизграждането на църквата съвета разрешилъ да имъ се отпусне искания заемъ.

Следъ като некому се отпусналъ заемъ, съвета му издавалъ разписка въ рѣзмѣра на заема, която манастиря осребрявалъ. Така е било до преди 1870 година, защото до тсгава манастиря се е считалъ общъ — българитъ и гърцитъ не ги е делѣло нищо и всички биле подъ вѣдомството на патриаршията.

Следъ отделянето обаче на българската църква и обявяването българитъ за схизматици (вѣрроотстъпници) общината престанала да дава помощи на българитъ.

Срѣдствата да манастиря.

Средствата на манастиря сж били, отъ насими, подаяния и подаръци. За да се подържа околното население съ заемъ и пр. финансовото положение на манастиря ще да е било отлично. На събора — патронния празникъ на манастиря, който се е празнувалъ на 21 май всѣка година, идвалъ е многохиляденъ народъ. Цѣлата мѣстностъ около манастиря се изпълвала съ една смѣсца отъ мъже, жени и деца — българи, гърци, турци, арменци и др., която представлявала една чудна смѣсца отъ носин, накити и пр. Болни дошли на изцѣрение, здрави за поклонение и аязма. На събора сж идвали не само отъ града Варна, но и отъ съседнитъ дотогава окрѣзи: Добричъ, Провадия, Балчикъ, Шументъ, Дели-Орманъ и др. Манастиря презъ тоя день е представлявалъ нешто като Библейската „Овча Купель“. Населението силно е вѣрвало въ чудотворното действие на аязмото което извира подъ църквата. Не ще съмнение че тия вѣрващи не сж идвали съ празни ръце но съ дарения като; крави, даначета, телици, волове, малачета, овни, агнета, вълна, жито, пари и др. разбира се всичко това все за общината;

Управлението на манастиря следъ 1870 година минава подъ вѣдомството на така наречената „Гръцка Вѣроизповѣдна община“, въ града Варна и настоятелството на гръцкитъ въ града Варна училища, представлявани отъ едни и сжщи лица, които си присвоили правото на представители на това християнско население, завладело всички имоти: ниви, лозя, градини, воденици и др. присвоило си правата на управление надъ тия имоти и отъ доходитъ издържали само своитъ училища въ града Варна и съ това сж били нарушени правата на цѣлото християнско население въ окрѣга. Представители на общината и училищнитъ настоятелства сж били едни и сжщи лица а именно: Григоръ Карабатакъ,

Ст. Сивриоглу, Лефтеръ Папа, Димитръ Асприоти и Сава Китринопуло, всички отъ града Варна и нито единъ представителъ на българитъ.

Процесъ. Презъ 1891 год. се завежда дѣло въ Варненския окръженъ Сждъ (гражданско дѣло № 172/891 год.), който сждъ отхвърля искътъ на Варнен. Окр. Пост. комисия като недоказанъ (решение № 135 отъ 10 IV. 1895 год.). Дѣлото се обжалва предъ Апелативния сждъ въ гр. Русе, който го разглежда на 18 XI 1897 год. и го решава въ полза на окръжната постоянна комисия (решение № 178) Гърцката духовна община и училищнитъ настоятелства на гръцкитъ училища е обжалвала решението на апелативния сждъ. Върховния Касационенъ сждъ на 2 октомврий 1898 год. съ решение № 380 е касиралъ решението на апелативния сждъ, като е повърналъ дѣлото за ново разглеждане и при другъ съставъ. На 29 и 30 декемврий 1898 год. съ решение № 225 Апелативния сждъ на ново отмѣнява решението на Окръжния сждъ и признава правото на Варнен. Окр. Пост. комисия. Отъ тогава манастиря и имотитъ минаватъ въ владението и стопанисването на Варненската окръжна постоянна комисия.

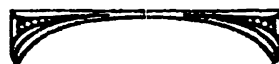
Въ развититъ се дебати по дѣлото апелативния сждъ намира, че „Св. Константинъ“ не е манастиръ, защото споредъ екзерхийския уставъ подъ думата манастиръ се разбира „Свещенно мѣсто съ черкви и други здания назначени за жилища на монаситъ, които се посветили на уединенъ благочестивъ животъ“, следователно, свещенно мѣсто въ което не живеятъ или не сж живели монаси не може да бжде манастиръ. Ако подобно мѣсто по рано е било манастиръ, пъкъ не е могло да се подържа по нѣмане на братство, то пакъ си носи наименованието манастиръ, но само, че не сжествува самостоятелно а се присъединява по представление на епархиалното си началство и съ разрешението на Св. Синодъ къмъ другъ нѣкой манастиръ и пр., пр.

Че тоя имотъ не е билъ нито манастирски, нито черковно имущество, но имоти съградени при аязмото, които имоти сж се иззидали и образували отъ приноситъ и подаръцитъ на жителитъ отъ Варненски окръгъ, увеличени чрезъ обработването околността отъ сжитъ жители, отъ които да се ползва не само гръцката въроизповѣдна община на града Варна, но да се ползва отъ него православно християнско население отъ цѣлиятъ Варненски окръгъ, безъ разлика на народностъ — българи и гърци, било за построяване на църкви и училища и за тѣхното издържане, било за подпомагане на населението въ случай на гладъ, моръ по добитъкъ и народни бедствия и че назначението на

приходитъ отъ манастирскитъ имоти е ставало съ разрешението и подъ контролата на Варнен. Областенъ съветъ „Идаре Меджлиси“. Въ закона за устройството на вилиятитъ въ турската империя отъ 27 шеваль 1287 год., действително се вижда да влиза въ правата и длъжноститъ на „Идаре Меджлиси“ и правото да се намѣсватъ въ управлението приходитъ отъ манастирски имоти, които, както и всички църковни свети имоти, въобще, споредъ известния султански бератъ отъ 1860 год. до Цариградския Патриархъ ще се управляватъ, както е било въ древно време, т. е. отъ черковнитъ власти и учрежденията и то по каноническитъ правила, безъ всѣка намѣса отъ страна на Светейшата властъ. Но ако Варненския Идаре Меджлиси е упражнявалъ този контролъ въ употреблението и назначението приходитъ, то той е вършилъ като е ималъ предъ видъ характера на този имотъ, който е очевидно светски а не църковенъ и цѣльта, съ която той е създаденъ отъ населението въ случай на гладъ, моръ и пр.. Светската държавна властъ въ случая, въ лицето на Варн. областенъ съветъ — Идаре Меджлиси, е счела за свой дългъ да надзирава за правилното изразходване приходитъ отъ тези имоти, толкозъ повече че въ този съветъ сж влизали представители отъ всичкитъ народности — българи, гърци и турци.

Сждътъ присжда манастиря съ имотитъ да се предаде въ владение на варненската окръжна постоянна комисия, като представителка на окръга и населението въ окръга, на която споредъ установенитъ отъ дѣлото доказателства, трѣбва да принадлежатъ казанитъ имоти и то да се ползва отъ доходитъ имъ които да употребява за нуждитъ на християнското православно население отъ Варненски окръгъ.

Ст. П. Хареевъ.

Печатн. „Войниковъ“ — Варна

На работа!

Усилията за подобрене методитѣ при обработване земята, които министерството на земледѣлието съ една похвална и насърчителна упоритостъ популязира въ средѣ населението даватъ своитѣ резултати. Всички земледѣлски стопани, които вече сж опитали новитѣ методи и средства за обработване, виждатъ добритѣ резултати отъ това и за въ бъдаще тѣ знаятъ какъ да постѣпватъ.

Засилването на земледѣлското производство, неговото модернизиране и закрепване, като се направи по-независимо отъ промѣнитѣ на природата, трѣбва да станатъ основенъ лозунгъ за ръководителитѣ на нашата стопанска политика.

Тѣкмо за това усилията на министерството на земледѣлието трѣбва да бждатъ подкрепени отъ всички страни. Ние лично имаме случай да видиме какъ частни лица, незаинтересована съ нищо убеждаваха селяни да обработватъ земята си по предписание на агрономитѣ и резултатитѣ отъ това сж много добри.

Нека всички се проникнатъ отъ голѣмото значение за цѣлата страна на засиленото земледѣлско производство и всѣки съ каквото може да съдействува за това.

Ето напирмѣръ сега пожънатитѣ ниви трѣбва да се изоратъ за да се закриятъ стърнищата. Макаръ и суша и съ повече усилия това трѣбва да стане, общата площ на обърнатитѣ стърнища ще трѣбва да стане. Общата площ на обърнатитѣ стърнища ще трѣбва да нахвърли дѣлечъ, оная отъ миналата година, за да може следъ година — две цѣлата обработваема съ зърнени храни площъ да бжде обработена по новитѣ способности, препоръчвани отъ компетентнитѣ лица.

Вреденъ за себе си е тоя, който не се погрижи да си направи едно модерно торище, защото торището е кесията на земледѣлеца.

Износътъ на рапица

Споредъ сведенията на Б. Н. Банка отъ България само за месецитѣ юлий—августъ и първитѣ 20 дена на месецъ септемврий тазигодишна реколта рапица общо е изнесено 36,772 тона. По месеци това изнесено количество се разпредѣля такъ:

	Тонове
Юлий	17,731
Августъ	17,603
Септември (1—20)	1,438
Всичко	36,772

Износътъ за първитѣ 20 дена на месецъ септемврий показва чувствително намаление, въ сравнение съ предшестващитѣ два месеца. Това показва че кулминационната точка въ износа на този артикулъ е премината и че въ страната наличното количество рапица за износъ е намалѣла твърде много.

Стойността на изнесеното количество рапица ако се смѣтне по 10 лева на килограмъ, която е доста висока оценка, възлиза на около 360 милиона лева.

Petjo P. — Елесь-Факъ

ДВЕТѢ РАНИ

Две сж най-опаснитѣ рани на снагата на днешна България, които пречатъ за народното ни развитие. Това сж:

1) Покварата у болшинството на интелигенцията ни и

2) Невежеството у народа ни

Какъ да започнемъ лечението имъ? Отъ къде да започнемъ? Ето голѣмитѣ въпроси у които неминуемо ще се сблъска всѣки човѣколюбецъ и родолюбецъ, и стъ малцината, които търсятъ тоя спасителенъ пѣть, малцина намиратъ вѣрнага му посока.

Ние мислимъ, че най-сигурния пѣть къмъ здравето е да се атакува, излечи, по рано едната рана, а после другата, но не и дветѣ едновременно, защото, дори въ случая, излѣкуваме ли едната, ще заздравѣе другата. Съ други думи: очистятъ ли душата на интелигенцията ни отъ залушващитѣ я плевели, скоро ще имаме и просѣ-

тень народъ, или просвѣтимъ ли народа, той ще съумѣ скоро да очисти покварата у интелигенцията.

Но трѣбва да се признае, че ако пѣтя къмъ почитването, превъзпитанието на интелигенцията е трѣнливъ то пѣтя къмъ победа на народното невежество е стрѣменъ. Вървенето по първия пѣтъ е работа на преустройство, изкореняване вредни схващания и привички въ областта на човѣшката душа и следователно изисква се голѣма вещина, ще бѣде за малцина достѣпенъ. Когато втория пѣтъ, е пѣтъ на стремежъ, на творчество въ праздната, неука българска душа и следователно е пѣтъ повече на постоянство, на устойчивостъ, на твърдостъ — пѣтъ достѣпенъ за мнозина.

Съ други думи, много по-лесно е да правишъ, отколкото да преправяшъ.

И затова намъ се струва, че спасението на днешна България, заплашена въ основата на своето съществуване отъ стопанска и морална катастрофа, е не толкова възможно съ хубави закони и строги съдилища, както мислятъ нѣкои, отколкото съ добри училища и много уредени читалища, издигнати на нуждната висота. Повикътъ, апелътъ къмъ лѣжеинтелигенцията да се съзнае и самоочисти отъ покварата, отъ взаимноизяждането и пр., ще бѣде по-малко резултатенъ, отколкото решението ни да се снабдятъ съ солидно основно и професионално образование, подрастващитѣ поколения, да се прибератъ всички работящи възрастни, въ добре уредени народни читалища, презъ свободното имъ отъ работа време.

Нека забележимъ, че тукъ първата роля ще играе народния учител, къмъ който ще трѣбва да гледаме не като обикновенъ държавенъ чиновникъ, а като на светило народно. Трѣбва ревниво да запазимъ правата му и зорко да бдимъ за задълженията му, да се издигне на нуждната висота, да си възвърне изгубения, до нѣкъде, авторитетъ, за да може да стане истински водачъ и пѣтеводителъ народенъ.

Както въ миналото, за освобождението ни отъ духовно и политическо робство, начело стояха просвѣтителитѣ народни, така и днесъ за излекуването ни отъ покварата и невежеството, погледътъ на България е къмъ училището и читалището.

Впрочемъ, всички, рамо до рамо, съ народнитѣ учители въ читалището, защото на тия нови Прометѣвци се пада тежката

задача, да бждатъ лѣкари народни.

Нека всички до единъ, изпълнимъ достойно дълга си, къмъ многострадалната и страдаща наша Родина.

ХРОНИКА

Н. В. Царѣтъ е отправилъ до председателя на Варнен. Окр. Пост. Комисия по случай независимостта на България следната теледрама:

„Благодаря сърдечно на населението на окръга за любезнитѣ поздравии“.

За преценка на досегашни резултати при подобрието на земледѣлското производство и за засилване на тая дейностъ за бждаще министерството на земледѣлието е свикало две конференции — едната въ Вратца и другата въ Плѣвенъ. На конференциитѣ ще присѣтствуватъ агрономитѣ и други представители на министерството на земледѣлието, заедно съ околийскитѣ началници, окръжнитѣ управители и кметоветѣ: ще се разглежда и въпроса за съвмѣстната дейностъ на изброенитѣ органи. Други по-важни въпроси отъ дневния редъ сѣ: разпредѣлението на фия, резултатитѣ отъ опититѣ съ новитѣ пшеници, снабдяването говедовѣднитѣ райони съ кюспе, засѣването на черничевии фиданки, разглеждане плана за демонстрацията по обработката на почвата и др. Конференциитѣ ще се ръководятъ лично отъ министѣра на земледѣлието.

Министерството на земледѣлието предвижда въ своя бюджетъ да се изпратятъ на една годишна специализация, въ странство 14 души агрономи, отъ които 3 по опитно дѣло, 3 по скотовѣдство, 3 по птицевѣдство и единъ по бубарство, овощерство, лозарство, млѣкарство и земледѣлска статистика. За тая целъ министерството обявява конкурсъ по съответнитѣ дисциплини. Конкурсътъ ще стане на 3 ноемврий т. г. въ София и ще се състои отъ една писмена тема по специалността.

До конкурса се допускатъ агрономи, които не сѣ по-стари отъ 35 години, иматъ висше земледѣлско образование, държавенъ изпитъ и най-малко една годишна редовна

служба по ведомството на земледѣлското отделение.

Внесенъ е въ Народното събрание законпректъ за освобождаване отъ мито и всѣкакви други данъци, такси и берии внесено отъ министерството на земледѣлието бубено семе за опити по второто отглеждане на буби.

Вносътъ на едъръ добитъкъ, кози, овци и свине отъ България, въ Гърция, поради върлуващитъ всрѣдъ този добитъкъ болести, се забранява до второ разпореждане

всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на първоначалното училище.

Председателъ: (не се чете)

Секретарь-Гл. учителъ: Зл. Златевъ

Паша-къойско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8

Паша-къойското училищно настоятелство обявява на интересувашитъ се, че на 21.X 1928 г. въ 9 часа пр. пл. ще се произведе въ първоначалното училище търгъ за отдаване подъ наемъ за 2 стопански години 209.3 декара училищни ниви, раздѣлени на 16 части.

Първоначалната оценка е 50 лв. годишно на декаръ.

Търгътъ е съ явна конкуренция. Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 100 лева.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на училището. Всички разноси сж за смѣтка на наемателитъ

Председателъ: К. Златевъ

Секретарь: К. Иванова

ОБЯВЛЕНИЯ

Горно-Чифлишко българ. учил. н-ство

Провадийска околия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6

с. Горенъ-Чифликъ, 2 октомври 1928 г.

Горно-Чифлишкото българско училищно настоятелство обявява на интересующитъ се, че на 11 день отъ еднократното публикуване настоящето въ Варнен. окр. вестникъ въ 2 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на Горно-Чифлишкото общинско управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаването подъ наемъ експлоатацията на следнитъ училищнитъ имоти, находящи се въ землището на с. Горенъ-Чифликъ, за време отъ 1 ноемврий 1928 г. до 1 ноемврий 1933 г.

1. Зеленчукова градина въ мѣстността „Гереня“, състояща се отъ 12.6 дек. при първоначална оценка 200 лв. на декаръ годишно;

2. Нива въ мѣстността „Канаралъка“, състояща се отъ 58 декара при първоначална оценка 200 лв. на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 10% отъ първоначалната оценка въ брой или банково удостоверение.

Постановленията на закона за Б. О. и Предприятията сж задължителни за г. г. конкурентитъ. Всички разноси за публикация, гербъ и пр. сж за смѣтка на наемателя. Поемнитъ условия могатъ да се видятъ

Джиздаръ-койско училищ. настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 14

с. Джиздаръ-кой 10 октомврий 1928 год.

Джиздаръ-къойското училищно н-ство, обявява на интересующитъ се, че на 31 день отъ публикуването настоящето въ Вар. окр. вестникъ отъ 9 до 12 ч. пр. пладне въ общ. управление ще се произведе търгъ съ явна наддаване за продаване една двуетажна у-щна кжща отъ 3 стаи и 1 маза съ 2300 кв. м. дворъ и една малка постройка въ него находяща се въ Джиздаръ-кой.

Първоначална оценка 50000 лв., залогъ за правоучастие въ търга 5%, закона за Б. О. и П. е задължителенъ.

Тържнитъ книжа се намиратъ въ канцеларията на у-щето и сж винаги на разположени на купувачитъ.

Разноситѣ за публикация, гербъ, мита и др. съдебни разноси по прехвърлянето и др. сж за смѣтка на купувача.

Отъ н-ството.

Николаевско у-щно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4

с. Николаевка 6 октомври 1928 година

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11 ноември 1928 год. отъ 2 до 4 часа следъ обедъ въ училищната канцелария ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ за времето отъ 1 I. 1929 г. до 31 XII 1930 година следнитѣ училищни имоти находящи се въ Николаевско землище.

1) Нива въ мѣстността „Дойковъ рогъ“ раздѣлена на 2 парцела отъ 18 3 декара.

2) Нива въ мѣстността „Дойковъ рогъ“ отъ 2 парцела отъ 8·6 декара.

3) Нива въ мѣстността „Горѣлата воденица“ четири парцела отъ 34·2 декара.

4) Нива въ мѣстността „Мусовата“ разд.-4 парцела отъ 29 декара.

5) Нива въ мѣстността „Юрушкия юртъ“ отъ 1·6 декара

6) Нива въ мѣстността „Каеджика“ раздѣлена на 2 парцела 13 декара.

7) Нива въ мѣстността „Малка чука“ отъ 3 декара.

8) Нива въ мѣстността „Боруня“ раздѣлена на 4 парцела отъ 23·5 декара.

9) Нива въ мѣстността „Капаклията“ разделена на 5 парцела, които те първа ще се разработватъ отъ 24 декара.

Първоначалната оценка на наема на декаръ ще се опредѣли въ деня на търга отъ тържната комисия.

Залогъ за правоучастие въ търга е 50%. Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день при гл. учителъ.

Отъ настоятелството.

Дервенско училищно настоятелство Варненска околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12

с. Дервентъ, 12 октомврий 1928 год.

Обявява се, че на 3 ноември т. г. отъ 2 до 6 часа сл. обедъ въ канцеларията на първоначалното училище ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване подъ наемъ за време отъ 1. I 1929 г. до 1. I 1931 год. следнитѣ училищни ниви:

1. Нива въ мѣстн. „Курията“ отъ 90· дек. — 9 парцела.

2) Нива въ мѣстн. „Турскитѣ гробища“ отъ 12 дек.

3) Нива въ мѣстн. „българскитѣ гробища“ отъ 7 дек.

4) Нива въ мѣстн. „Газията“ отъ 4 дек.

Първоначална оценка по 100 лв. на декаръ за 1 година.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната оценка.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Всички разноси по търга сж за смѣтка на наемателитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ училищната канцелария.

Отъ настоятелството.

Обръща се вниманието на г. г. общинскитѣ кметове, щото при промѣна на секр. бирника и учил. каснери, веднага да даватъ сведенията искани съ окр. предписания № № 1983 и 2251, отпечатани въ окр. вестникъ бр. 9 и 11.